

Sygn. akt I ACa 154/13

POSTANOWIENIE

Dnia 10 września 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach w I Wydziale Cywilnym w składzie następującym:

Przewodniczący SSA Zofia Kawińska-Szwed

Sędziowie SA Lucyna Świdorska - Pilis

SA Piotr Wójtowicz (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 10 września 2013 r. w Katowicach

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa Syndyka Masy Upadłości (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S.

przeciwko J. P. i K. W.

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda

na zawarte w wydanym w sprawie I ACa 154/13 wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 19 kwietnia 2013 r. rozstrzygnięcie o kosztach

postanawia:

- 1) zmienić punkt 2) wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 19 kwietnia 2013 r., wydanego w sprawie o sygnaturze I ACa 154/13, w ten sposób, że zasądzić od powoda na rzecz pozwanych 2700 (dwa tysiące siedemset) złotych tytułem kosztów postępowania apelacyjnego;
- 2) zasądzić od pozwanych na rzecz powoda solidarnie 30 (trzydzieści) złotych tytułem kosztów postępowania zażaleniowego.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Apelacyjny oddalił apelację powoda i zasądził od niego na rzecz pozwanych 5400,-zł tytułem kosztów postępowania apelacyjnego i kasacyjnego.

W zażaleniu na opisane wyżej postanowienie w przedmiocie kosztów powód wniósł o jego uchylenie w części przenoszącej 2700,-zł i zarzucił, że brak było podstaw do zasądzenia na rzecz pozwanych kosztów postępowania kasacyjnego.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie odnieść musi skutek, zasadnie bowiem wskazuje skarżący, że zawierająca wniosek pozwanych o zasądzenie na ich rzecz kosztów postępowania kasacyjnego odpowiedź na skargę kasacyjną została skutecznie ich pełnomocnikowi zwrócona, a kolejne, nazwane także odpowiedzią na skargę kasacyjną pismo złożone zostało przez pełnomocnika pozwanych już po upływie przewidzianego w art. 398⁷§1 k.p.c. dwutygodniowego terminu, w którym można było to uczynić, nie powinno zatem było wywołać skutków. W tym kontekście zawarte w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 29 listopada 2012 r. orzeczenie nakazujące Sądowi Apelacyjnemu rozstrzygnięcie przy ponownym

rozpoznaniu sprawy o kosztach postępowania kasacyjnego odnosić się mogło tylko do tych kosztów, poniesienie których w tym postępowaniu zostało wykazane, czyli do kosztów strony powodowej, których jednak – z uwagi na ostateczny wynik procesu – nie można było jej od przeciwnika przyznać.

Niezależnie od wywodów zażalenia zwrócić należy uwagę na to, że nawet prawidłowe złożenie przez pozwanych odpowiedzi na skargę kasacyjną wraz z wnioskiem o zasądzenie od przeciwnika kosztów postępowania kasacyjnego nie dawało podstaw do uwzględnienia tego wniosku. Tezę taką wyprowadzić można z brzmienia §12 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu, konkretnie zaś z unormowań zawartych w jego ustępach 1 i 4. O ile w myśl ustępu 1 wynagrodzenie w postępowaniu apelacyjnym należy się za prowadzenie sprawy, a więc za całokształt podejmowanych w tym postępowaniu czynności (nawet jeśli ograniczają się do sporządzenia odpowiedzi na apelację), o tyle w myśl ustępu 4 w postępowaniu kasacyjnym radcy prawnemu przysługuje wynagrodzenie jedynie za podjęte w nim konkretne czynności, to jest za sporządzenie i wniesienie skargi kasacyjnej (ewentualnie połączone z udziałem w rozprawie przed Sądem Najwyższym), za sporządzenie opinii o braku podstaw do wniesienia skargi kasacyjnej i za udział w rozprawie przed Sądem Najwyższym. Skoro zatem ustawodawca w §12 ust. 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu nie przewidział wynagrodzenia za samo sporządzenie odpowiedzi na skargę kasacyjną, czynność tę radca prawny wykonuje w ramach wynagrodzenia za prowadzenie całości sprawy, a ewentualne poniesione w związku z tym przez stronę dodatkowe wydatki nie należą do kosztów celowych w rozumieniu art. 98§1 k.p.c. i z tej przyczyny nie podlegają zwrotowi.

Wobec braku podstaw do przyznania pozwanym od powoda zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego podniesiony w zażaleniu zarzut obrazy art. 98 k.p.c. jest nie do odparcia. Zasadność tego zarzutu nie może jednak prowadzić do wnioskowanego przez skarżącego częściowego uchylecia postanowienia o kosztach, ale do zmiany tego postanowienia przez zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kwoty właściwej, zgodnej z przepisami rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu, to jest 2700,-zł.

Z powyższych względów na podstawie art. 394²§2 k.p.c. w związku z art. 397§2 k.p.c. i w związku z art. 386§1 k.p.c., a także na podstawie art. 98 k.p.c. należało orzec jak w sentencji.

Zarządzenie:

1) (...)

2) (...)

3) (...)

(...)